

380

за да за
печат

ПРИНЦИПИ, ЗАКОНИ, СИЛИ И ФОРМИ.

251

Лекция на общия класъ,
дадена отъ Учители, на 8 мартъ, 1933 г.

София-Изгревъ.

Учителят разглежда темитѣ, оставен на масата: уши и носове
рисувани отъ братя и сестри и казва :: това е едно достоверно сви-
дѣтелство. Макаръ, че стопанинътъ го нѣма тукъ, но той е оставилъ свидѣтел-
ството си. Три нѣща трѣбва да имате прѣдъ видъ. . Има нѣща, които не сѫ
научни. Нѣкой път ние наричаме научни нѣща тѣзи, които не сѫ научни, и
които не моратъ да бъдатъ научни. ~~Амъ, дѣто има повече изключення, това не~~
~~е наука.~~ ~~Наука е тая, дѣто изключенята сѫ по-малко.~~ ~~Послѣ, знание,~~
~~което не дава човѣка, това не е знание.~~ ~~При това, Соломонъ, който е ималъ~~
~~много знания, казва, че всѣко знание, което е като търговията, въ което~~
~~има взимания и давания, печелон и загуби, то е брѣме за човѣка. Зна-~~
~~нието е велико прѣживѣване, възприетие на човѣшката душа.~~ ~~Въ знанието~~
~~влизатъ два фактора-да прѣдаване и да възприемане правилно.~~ ~~Това сѫ~~
~~сѫ процеси, това сѫ елементарни работи, които трѣбва да се знаятъ. Не~~
~~се спиратъ върху това, което вече знаете.~~ ~~Азъ опредѣлямъ: всичкото зна-~~
~~ние, което досега сте имали, това е знанието на бабитѣ-акушерки, които~~
~~се приготвяватъ за бабето, което ще се роди. Тѣ приготвятъ пелени, корито,~~
~~лирца за дѣтето, което тепърва ще дойде.~~ ~~Тѣ когато говорите за наука-~~
~~та на бабитѣ, не казвайте, че това е бабешка наука, защото и безъ баба~~
~~дѣтето не може: баба трѣбва, челени трѣбватъ, колика трѣбва-много работи~~
~~трѣбватъ за дѣтето.~~ ~~Единъ денъ дѣтето ще се роди, и близо е врѣмето,~~
~~когато ще се роди.~~ ~~Когато се роди дѣтето, и баба ще има, и коритце ще~~
~~има, но най-существеното сте вие, какво ще се роди въ васъ.~~ ~~Защото, ако~~
~~знанието не може да ви ползува, защо ви е тогава?~~ ~~Послѣ, при знанието~~
~~трѣбва да помните още три нѣща. първо да възприемате и прѣдавате правилно.~~
~~Освѣтѣ това трѣбватъ ви и други работи. Вие трѣбва да разбирате свѣта~~
~~на принципитѣ, той не е послѣдниятъ свѣтъ. Той е най-високиятъ свѣтъ, от-~~
~~дѣто можете да мислите правилно. Той е най-високиятъ връхъ, отдѣто мо-~~
~~жете да разгледате свѣта.~~ ~~Оттамъ сегашниятъ свѣтъ води своя произходъ.~~
~~Послѣ идатъ законитѣ, които образуватъ свѣта на законитѣ.~~ ~~Въ природата~~
~~има закони, които не сѫ мъртви.~~ ~~Има закони и правила, които хората съз-~~
~~даватъ, но има известенъ редъ и разумность въ природата, които се състоятъ~~
~~отъ същества съ специално прѣдзначеніе да поддържатъ тази закономерность.~~
~~Слѣдъ това има единъ свѣтъна силитѣ. Законитѣ регулиратъ силитѣ. И най-~~
~~послѣ имате и свѣта на формитѣ-физическиятъ свѣтъ. Формитѣ се регули-~~
~~ратъ отъ силитѣ. Слѣдователно, една форма не може да съществува, ако~~

нѣма известни сили, които да я поддържатъ, да я регулиратъ. слѣдователно, имате физическия свѣтъ-свѣтъ на формитѣ; послѣ силитѣ, въ които влиза чувствения свѣтъ на най-послѣ свѣта на принципитѣ, дѣто дѣйствуватъ законитѣ, т.е. т.е. Божественния свѣтъ, както ние го наричаме. главата, това са принципитѣ на човѣка, тамъ ще ги търсите; сърцето, гробоветѣ на човѣка, тамъ са силитѣ; и най-послѣ свѣтъ на формитѣ, това е стомахътъ. Вие не трѣбва да сѣдвате стомашната, храносмилателната система съ трбуха. Трбухътъ е едно специфично чувство у човѣка само за ядене и пиене, акъвъ човѣкъ се е родилъ само за ядене и пиене, той не разбира живота. Значи, главниятъ капиталъ, който е вложенъ въ човѣка, това е неговиятъ мозъкъ. Човѣшкиятъ мозъкъ е съществениятъ, най-главниятъ капиталъ въ човѣка, който е най-устойчивъ и най-малко се измѣня. Противоположната страна на мозъка, това е тѣлото, дѣто ставатъ най-големитѣ извѣнчения. Човѣкъ може да изгуби отъ тѣлото на тѣлото си 10-20-30-40 килограма, когато отъ мозъка си е два ли може да изгуби петъ-десетъ грама. Мозъкътъ запазва най-най-големото равновѣсие. слѣдователно, когато говоримъ за човѣшката мисль, тя се проявява само въ мозъка. Човѣшкитѣ чувства се проявяватъ въ стомашния мозъкъ, дѣто има много ганглии. Мнозина говорятъ за слънчевия възелъ, но той е само частъ отъ стомашния мозъкъ. Той има прѣдъ видъ всички функции, които са въ връзка съ храносмилането. Храносмилането прѣдставя главната система въ тази областъ. Ако храносмилането не става правилно, и въ мозъка ще има неправилности. Понѣкога може да имате неразположение на духа, да сте ирачни, песимисти, всичко това се дължи на стомаха ви. Ако стомахътъ функционира правилно, всички други органи са въ изправностъ. Това е единъ методъ на природата. Тя лѣкува хората чрезъ ядене. Айте на човѣка едно хубаво ядене, което лесно се смилва, но да не прѣяде, и той ще придобие добро разположение на духа. Прѣди всичко яденето, а не храненето е единъ методъ за съграждане и измѣнение на човѣшкото разположение. Освѣтъ това обърщайте внимание и на дишането, брзото дишане, запхтыване не е хубаво. Дишането ви трѣбва да бѣде плавно, да нѣма никакво хъркане въ него. Ако дишането е правилно, тогава и пулсътъ на сърцето ще бѣде правиленъ. Ако дишането не е правилно, тогава и пулсирането на сърцето нѣма да бѣде правилно, а пулсирането на сърцето прѣдставя пулс на природата. Пулсътъ на сърцето въ всички добри, свети хора е много мелодиченъ, много хармониченъ. Ако искате да проверите, дали сте здрави, на правете слѣдното: турете голѣмия си прѣстъ на пулса и ако изпитвате приятна приятностъ, вие сте здрави; ако не изпитвате приятностъ, не сте здрави.

*Ако пулсътъ не бие добъръ, това показва, че или си ялъ храна, която е мучносмилаема, или си въ никакво ватру днение, вследствие на което и дробоветъ и мозъчната сила не е въ исправностъ. Това ще се продължи, докато се уреди или възстанови правилното отношение между мозъка, дробоветъ и стомаха. Следъ това и пулсътъ ще се урегулира. Ако у васъ се яви едно нехармонично чувство, когато не обичате нѣкой човѣкъ, напримѣръ, ще видите, че и пулсътъ у васъ се бие правилно. Когато обичате нѣкого, вие се свързвате съ него; и когато не обичате нѣкого, вие пакъ се свързвате съ него. Между мозъка и ватрия мозъкъ става обмѣна. Докато обмѣната става само въ мозъка, тя не е толкова опасно, но щомъ слѣзе и въ стомаха и въ черния ви дробъ, тя става вече много опасна. Сѣки органъ е опрѣдѣленъ за извършване на нѣкаква служба, но ако тѣзи органи се ангажиратъ съ индивидуални разправии, тѣ вече прѣставатъ да функциониратъ, не изпълняватъ своята явна служба.

Сега, като разглеждамъ главата, ушитъ, носа, устата на човѣка, азъ го разглеждамъ, какъвъ трѣбва да биде той отъ божествено гледище. Ъзи удове прѣдставятъ човѣка. Ухото е единъ капиталъ, съ който човѣкъ разполага. Не оцѣнявате, какво прѣдставятъ вашитъ очи, уши, носъ, уста, брада-тѣ си единъ грамаденъ капиталъ, даденъ на човѣка отъ Божествения свѣтъ, съ който той да разполага. Ето хората, като прѣставатъ да мислятъ, че иматъ очи, уши, носъ, уста, брада, тѣ се обезсърдчаватъ и казватъ, че животътъ нѣма смисълъ. Тѣ няматъ понятие, напримѣръ, за ушитъ. Питамъ: какво нѣщо прѣдставятъ ушитъ на човѣка? Какъвъ смисълъ има живота рѣкъ отъ ушитъ? Човѣкъ мисли, че животътъ седи само въ обличане, въ ядене, въ кичички и т.н. Не, това си само забавления, това си играчки на бабитъ, които се готвятъ да забавляватъ дѣцата, които ще се родятъ.

*Осега са ви възпитавали, че вие сте хора отъ високо произхождение, че въ васъ тече царска кръвъ, че не сте като другитъ хора и трѣбва да гледате на тѣхъ отъ високо, понеже сте излѣзли отъ Бога. Любовта, отлична е тази идея, но вие сами не вѣрвате въ нея. Ако бихте вѣрвали въ нея, азъ бихъ се радвалъ, но вие сами не вѣрвате. Вие дотолкова вѣрвате, че вие е казала баба ви, че сте отъ царско произхождение, или пакъ че ви е казалъ нѣкой физионимистъ, че имате нѣщо благородно, царско въ кръвта си. Добъръ е това, но питамъ: въ какво седи благородството на човѣка?

*Когато азъ изучавамъ нѣщата отъ научно гледище, имамъ известни научни положения, върху които ги базирамъ. Нѣкои криво разбиратъ тия нѣща. Защо? Има физионимисти, които цѣлия си животъ си посвѣтили на изучаване човѣка, но

ими и такива, които ,които си служатъ съ тази наука, като съ търговия, за печалба само. ~~Азъ съмъ противъ тии търговци, защото нищо нѣма да научите отъ тѣхъ~~ ~~Ети търговци иматъ свои съображения, които се све датъ главно къмъ печалби—нищо повече.~~ ~~Нѣкой отъ тѣхъ ще говори за носа, но той нѣма прѣдъ видъ толкова носа, колкото печалбата, която ще придобие. Той ще говори за носа, но цѣльта му е да продаде нѣкоя книга. Има книги, които струватъ и по 500 лева. Ако хиляда души взематъ тази книга, по 500 лева, това е вече единъ милионъ. Струва да се изучава физиономия!~~ ~~Онѣкога дойде нѣкой при мене и ми казва: моля, и камъ да ме приеме, имамъ много важна работа. Като казва така, азъ веднага знамъ вече, доколко е важна неговата работа, но казвамъ: нека дойде—правя се, че вѣрвамъ. Правя се много лековѣренъ. Азъ знамъ, че работата му е е толкова дребна, че не заслужава да се спирамъ. Сдѣне той и ме пита—ще бѣда ли щастливъ. Азъ го гледамъ и по устройството на носа, виждамъ, че той е много спривавъ, гнѣвливъ човѣкъ. После погледна ухото му, виждамъ го сбутано и си мисля—стомашната система на този човѣкъ не е добръ правита, той е много капризенъ при това положение. За ядене той е готовъ да направи цѣлъ скандалъ. —Какъ ми, ще бѣда ли щастливъ? —Казвамъ му:—ти трѣбва да намѣришъ една много добра жена. —Какъ ще я намѣри? —Започни да ги водишъ при мене, азъ ще ти кажа, коя е за тебе. Питамъ: какво друго трѣбва да кажа на този човѣкъ? Ако ми кажа! че сто ашката му система е слаба и че слѣдъ двѣ години ще отиде, азъ ще го сплска. Трѣбва ли да го плаша? ? И наистина този човѣкъ се нуждае отъ нѣжна, добра жена.~~

~~С~~ега, ние се отдалечихме отъ научнитъ въпроси. ~~Та ние трѣбва да знаете, че носътъ и ухото ви сѣ единъ голъмъ капиталъ. После трѣбва да знаете, отъ кой е родъ е вашиятъ носъ—отъ този, които приема или отъ този, който прѣдава. Това е безразлично, дали сте мъжъ или жена. Тѣй щото, ние трѣбва да знаете, дали вашиятъ носъ е възприемателъ или прѣдавателъ.~~

~~Ако повече прѣдавате, ние вѣрвите по мъжка линия; ако повече приемате, ние вѣрвите по женска линия. Ако повече възприемате, носътъ ви ще бѣде малко гърбавъ,, малко закръгленъ горѣ. Ако вѣрвите по мъжка линия, носътъ ви ще бѣде гърбавъ, не вѣнмайте гърбавъ въ моимъ смисълъ. Ако вѣрвите по женска линия, носътъ ви ще бѣде вгълбнатъ, а по мъжка линия—изпъкналъ. . Всяка линия е на изѣстото си: ако е изпъкнала, тя е отлична линия, ако е вгълбната, пакъ е отлична линия. Не мислете, че вгълбнатитъ или изпъкналитъ линии сѣ лоши или добри. Това зависи отъ поставянето на линиитъ, защото тѣзи линии не сѣ мъртви, тѣ сѣ живи линии, които постоянно функциониратъ. Те постоянно се мѣнятъ. Широчината на носа постоянно~~

се мѣни, не органически, но всѣки денъ става единъ приливъ и единъ отливъ въ самия носъ, той става -у по-тънъкъ, ту по-широкъ и благодарение на тѣзи промѣни вие можете да се изучавате. Не мислете, че вие сте една статуя. сѣки денъ ставатъ у васъ промѣни, въ носа повече, въ ушитѣ най-малко. ~~На гърба~~ промѣни ставатъ въ устата, ~~въ очите~~ ^{въ мачехи} на човѣка, тамъ промѣнитѣ се извършватъ много бавно. Понѣкога окото може да стане потъино, а нѣкога по-свѣтро. често окото угуби своя блѣсъкъ, което показва, че силитѣ въ организма слабо функциониратъ. Потъмняването на окото показва, че стомахътъ е разстроенъ. Нѣкога окото не е хармонично, това показва, че законитѣ и принципитѣ сѣ нарушени. Нѣкой път и клѣпачитѣ сѣ измѣнени. Всичко това показва, че имате много да учите. тепърва има да изучавате ухото, не мислете, че сте го изучили. Въ носа, наприимѣръ, можете да изучавате, каква е стомашната система, добръ ли е или е слабо развита; по носа може да се познае благородството, характера на човѣка. Всяка частъ отъ носа има своето дълбоко прѣдзначение. Не мислете, че като се каже гръцки носъ, че той е най-хубавиятъ. И въ гръцкия носъ липсва нѣщо. Изобщо, дали носътъ е правъ или гърбавъ, вгълбнатъ или изпъкналъ, всичко това е отъ голѣмо значение и човѣкъ трѣбва да го изучава. Алката вгълбнатина на носа е женската линия, минаване въ този свѣтъ. слѣдъ това се явява една малка издадина. Ако носътъ се издигне и послѣ се вгълбне, това е единъ лошъ признакъ, слѣдъ като носътъ се издигне, той трѣбва да върви по права линия. Ако носътъ върви по една вгълбната линия, той не е лошъ носъ. това е една черта на любователностъ. когато двама души се разговарятъ, този човѣкъ всичко слуша, той е кореспондентъ., слуша и записва. Та когато носътъ върви по една права линия, която нито е вгълбната, нито изпъкнала, този носъ означава линията на човѣшката мисль: правата линия. Човѣшката мисль върви винаги по права линия. Който мисли, той образува права линия на мисльта си. Изпъкналата линия е линия на прѣдаване на човѣшкитѣ чувства! тѣа човѣшкия вкусъ, а вгълбнатата линия е възприемане на човѣшкитѣ чувства или на човѣшкия вкусъ.

Сега не мислете, че въпросътъ съ вашия носъ е завършенъ. а- ниятъ носъ е още въ „процесъ“ ако гледаме вашитѣ носове, вие сте много учени хора. Иа единъ новъ типъ носъ, той е малко масивенъ, не е много дълъгъ лъгъ. Той е масивенъ въ основата си. Най-учѣнитѣ хора иматъ такива носове, тѣ сѣ хора на енергичната мисль, която много работи. голѣма

часть отъ вашите носове, сж научни носове, учени хора сте вие. Азъ наричамъ този носъ носъ на новите дѣца. Това не значи дѣтински носъ, но носъ на дѣцата отъ шестата раса, която сега иде. Вие сте дѣца на шестата раса, прѣдшественици на тази раса. Този носъ не е нито грѣцки, нито римски. Грѣцкиятъ носъ е носъ на изкуството, на вкуса. Има носове, които прѣдставятъ болезнени типове, но азъ имамъ да се спирамъ върху тѣхъ. Разни носове има: широки, тѣсни, вгълбнати, изпикнали, горбави, но всичко това трѣбва да се изучава. Има философски, наученъ, религиозенъ носъ. Но всичко това трѣбва да се изучава въ правата му страна. Това е наука. Наука е, наприкладъ, това, което днесъ прави медицината. Учени хора правятъ опити, да прѣсаждатъ живи очи отъ животни върху очитѣ на слѣпи хора и да проглеждатъ. Единъ френски ученъ направилъ опити и на сто отъ тѣхъ ималъ десетъ случая сполучливи, но единъ руски ученъ е направилъ опити, и на 96 случая, той ималъ 36 отъ тѣхъ сполучливи.

Та науката трѣбва да ни помогне, а не само за философствуваме.

Когато ти имашъ нѣкакво неразположение, а разбирашъ носа си, достатъчно е, мако да го бутнешъ, за да си въздѣйствивашъ. Ако не бутнете на мѣсто, ще си попрѣчите. Азъ не искамъ да говоря по това, но вие трѣбва да разопирате тази философия. Казвате: азъ ще бутамъ носа си. Не го бутай, ако не знаешъ, какъ и дѣ да го буташъ. Много пкти искате да се секнете и по този начинъ бутате носа си. Добръ е човекъ отъ време на време да си побутва носа. Когато нѣкой мързеливъ, не иска да си бута носа, природата е така наредила, че дава на човека или хрема, или нѣкаква простуда, та по този начинъ ти учи своите своенравни мързеливи дѣца на работа.

Тогавъ човекъ ще не ще се бута носа си. Иначе, ако тѣ не бутатъ носа си, могатъ да се осакатятъ. Нѣкой казва: дотегна ми вече да си бутамъ носа, да се секна. Казвамъ: благодари, че се секнешъ, че буташъ носа си. Онѣзи хора, които не бутатъ носа си, тѣ умиратъ, а тѣзи, които го бутатъ, живеятъ повече. Ти трѣбва да знаешъ, дѣ и какъ да буташъ носа си. Сега това е до онова учение, което трѣба да приложите. Всѣки трѣбва да се изучава. Вие имате вложени качества и способности въ себе си, които трѣбва да знаете, кога и какъ да бутате. Често вие бутате известни мѣста въ носа или на други мѣста, които не трѣба да бутате. За-примеръ, вие бутате известни мѣста на носа, които сж свързани съ страха и ставате страхливи; послѣ бутате известни мѣста, които сж свързани съ завистта и ставате завистливи. Каквото мѣсто буташъ, такъвъ ставашъ. Ако-га може да бутате подозрѣнието, и ставате подозрителни. Ако бутате

мѣстото, дѣто е волята ви, ако сте слабоволни, можете да усилите постепенно волята си. Нѣкой казва, че вѣрва въ еди-кого си и въ еди-каво си. Първа, но въ какво седи тази вѣра? Когато ти видишъ жилищѣ на нѣкой човѣкъ богатството, което то ѝ е вложилъ въ санкитѣ, уваженнето и почитѣта, съ които той се ползува, и ти имашъ вече вѣра въ него. Но това сѣ само външни стимули. Ти си заставенъ да вѣрвашъ. Но вѣрата подразбира, като видишъ единъ бѣденъ човѣкъ, който нѣма нито къща, нито богатство въ банката и да вѣрвашъ, че този човѣкъ е честенъ,, и д. си готовъ да направишъ, каквото той иска, това разбирашъ вѣра. Този бѣденъ човѣкъ може да общае нѣко и каквото общае, да го изпълни, а богатиятъ, каквото и да общава, нѣма да го изпълни. Тѣй щото, има много богати, които общаватъ и не изпълняватъ, а има богати, които общаватъ и изпълняватъ-честни хора сѣ. Има бѣдни, които общаватъ и не изпълняватъ, а има бѣдни, които общаватъ и изпълняватъ-честни хора сѣ тѣ.

Нѣкой отъ васъ ще каже: сега, на стари години ще започна да изучавамъ, какво е мосто ухо, това, онова, ще помни правила и т. н. Този човѣкъ разсуждава, като нѣкой стара мома, която казва: какво да правя? Остарѣхъ вече, не се оженихъ, не мога да раждамъ, какво ще правя отъ сега нататъкъ въ живота? Питамъ-жипотата само въ жненето ли седи? Таково трѣбва да правятъ ангелитѣ, които нито се женятъ, нито се мижъ отиватъ. Да отглежда глеждашъ дѣца, както днесъ ги отглеждашъ, това е най-малката работа, която можешъ да извършишъ. Ти е почетна работа, но не е най-високата. Да правишъ прѣтър и да ги продавашъ на хората, това не е много висока работа. Ти ще продадешъ едно гърне, което още първиятъ път, като падне на земята, ще подскочи и ще се чуупи. Ти трѣбва да направишъ такова гърне, което да пада и да не се чуупи. Купувачътъ ще дойде при тебе и ще ти каже: браво, ти ми продаде едно гърне, което досега най-малко 20 пати е падало на денията, и като е падало, подскочило е, но не се е чуупило. И ти ще му отговоришъ, че знаешъ да правишъ гърнци. Ако гърнцитъ ти се чуупятъ, тогава ще му отговоришъ по търговски-азъ ги прави, азъ да се чуупятъ. Ако не се чуупятъ, никой нѣма да купува гърнци. Азъ мога да ви дамъ единъ уредъ, съ който всѣки мина да измѣрва носа си. Ще хванете носа си отдолу и ще го измѣрите, колко е дълъгъ и широкъ. Е предите, дали е 4, 5, 6 или 7 км. дълъгъ. Следъ това ще го измѣрите въ широчината му, дѣто сѣ крилатата долу. После ще видите, дали носътъ ви е гъ бавъ, напекналъ или въгълбнатъ, и по този начинъ ще има съ какво да се занимавате. Вие не се занимавате съ тѣзи данни, не измѣрвате носа си и казвате: това е само

за учени хора. Пие, вие имате единъ носъ, който трѣбва да проучите. Това значи, вие имате при въ касата си, които трѣбва да пробронте, да знаете, съ какъвъ капиталъ разполагате. Имате една книга, като Библията, ти трѣбва да знаешъ, колко страници има тя. Питатъ те-колко страници има Библията, ти знаешъ, казвашъ: азъ не обръщамъ внимание на страницитѣ на книгитѣ. Истина, ти можешъ да не обръщашъ внимание на страницитѣ, а да знаешъ много нѣща отъ Библията, а можешъ да знаешъ страницитѣ, а да не знаешъ нищо отъ Библията. Казвамъ: вие трѣбва да дойдете до положението да разбирате живитѣ, красивитѣ линии като погледнете носа на нѣкой човѣкъ, вие трѣбва да го познаете. Заглеждатъ и своя носъ отпреди, азъ фазъ, да различавате добре линиитѣ на носа и тяхното значение. Като видите единъ човѣкъ новъ, какъ разглеждашъ носа му. Ако сте имали голѣми неприятности съ нѣкой човѣкъ, какъто му, какъ да ти види носа, да види, дѣ се криятъ белии, които ти ми създаде. Трѣбва да се изучавате. Вземи огледалото, дай му и на него да се разгледа. После измери широчината, дължината на носа му, гримаситѣ, които прави и кажи: азъ не знаехъ, какъвъ билъ носа на този мой другаръ, но сега го научихъ. По този начинъ поне придобихъ една наука. А тъй, да се сърдите, да се карате, нѣма смисълъ. Сега вие се погледнете въ огледалото и казвате: тъй гримаси, които прави, са мои. Не, тѣ не са твои. Тѣ са на твой дѣдо и на баба ти, както и на редъ поколения, които са ги правили преди тебе. Сега ти ги правишъ неволно, подражавашъ на тяхъ, а мислишъ, че са твои. Тѣ са наследени черти, не са твои. Твое е само това, на което ти можешъ да бъдешъ господарь. Твоето е само доброто. Въ доброто се криятъ Божественитѣ черти, а всичко останало въ тебе е наследство отъ твоитѣ дѣда и баба. Всички слаби страни, които иматъ въ характера си, тѣ са човѣшки, не са Божествени. Нѣкой не ка да знае, дали е цедъръ. Ти не можешъ да бъдешъ цедъръ човѣкъ, ако носътъ ти е тѣсенъ. Исканъ да бъдешъ цедъръ! но не можешъ. И тогава той страда. Това е вече болезнено състояние. И истина, болниятъ слабиятъ човѣкъ се занимава само съ себе си, той казва: какво ще се занимавамъ съ другитѣ хора, когато трѣбва да мисля за себе си, да се занимавамъ само съ себе си? Да, слабитѣ хора се занимаватъ само съ себе си. Вземете, напримеръ, грѣдоболнитѣ хора. Тѣ са концентрирани само въ себе си и казватъ: ние сме много добри, здрави сме. Не, тѣ не говорятъ истината. Той знае, че всеки денъ става все по-цѣлъ, и като знае това, въ него се заражда една упрека къмъ всички хора, той иска, ако е възможно, всички хора на земята да умратъ заедно съ

той иска по възможност всички хора наоколо му да удратъ заедно съ него. Ако този човекъ може да се освободи отъ тѣзи си чувства и състояние, той може да се излѣкува. Ако туберкуловата не се лѣкува, тя не се лѣкува по единствената причина на тия мисли, които се силятъ върху човѣка. Най-първо той трѣбва да заснѣ магнетиченъ сънъ и въ съзнанието му да се внуши мисълта, че той може да се лѣкува. Има доста примѣри, дѣто магнетизатори поставяли такива болни въ магнетиченъ сънъ и чрезъ внушение си ги лѣкували. ⁵⁻³⁴⁻ Многъ хора се противопоставятъ на внушението, но нѣма нито единъ човекъ, който да не работи съ закона на внушението и самовнушението. Вие се огледате въ огледалото и казвате: какъвъ съмъ пожелѣлъ! и се уплашвате. Има една жълта краска на лицето, която не е опасна. Не мислете, че всички жълти краски са болезнени. Има известна жълта краска, която показва разумностъ, интелигентностъ. Сѣко така и всички червени краски не показватъ фдраве. Има известна червенина на лицето, която не е здравословна. Краскитъ се отнасятъ до външната страна на въпроса. Когато тѣлото е хармонично създадено, тогава се явява единъ свещенъ трепетъ въ организма, а между цвѣтоветъ става едно естествено прѣливане. Въздравия човекъ има естествени малки промѣни въ цвѣта на лицето, какъвто какъто става по морската повърхностъ или по шумолението на листата въ гората. Та когато лицето на човѣка се мѣни, това е красиво. Понѣкога очитѣ на човѣка са игриви, и въ тази игривостъ има нѣщо хубаво. И устата ако е игрива, и то е хубаво, и мислете, че когато устата е много спокойна, неподвижна, това е хубаво. Наистина, ако устата на човѣка мърда много, това е нѣкакво болезнено състояние, но и когато е много спокойна, и това е болезнено състояние. Оставете устата спокойна, естествена. Нѣкои държатъ устата си много стисната, това е неестествено положение: други я държатъ много отворена: и това е неестествено положение. Тя трѣбва да се постави въ естествено положение, да е приятно на човѣка да да се огледа. И очитѣ погате да бѣдатъ много отворени или много затворени. И едното положение може да бѣде естествено и другото може да бѣде естествено. И обратно: и едното положение, и другото погате да бѣдатъ неестествени. Нѣкога очитѣ на човѣка са малко отворени, но нему е приятно да гледа слънчевата свѣтлина; нѣкога са много отворени, а свѣтлината го дразни, и той уклѣща нудсада ги притвори малко. Нѣкога възприемамъ малко свѣтлина, и пакъ те дразни тази свѣтлина.

И тѣй, за да бѣде човекъ силенъ, това зависи отъ неговия носъ, има едно особено проявление въ носа, което дава сила на човѣка. Ако имате енергиченъ носъ, благодарете; ако носътъ ви е сплесканъ, дигайте го

едно особено проявление на носа, което дава сила на човека. Ако имате енергичен нос, благодарете, аз пък носът ви е сплескан, дихайте по няколко пъти на ден, да го разширите. Най-малко по три пъти на ден дихайте.

Ако можете да направите и най-малката промяна вън на носа си, вие сте силен човек. ~~Х~~ Екой и аз тук, сплескан нос и казва: не ми трябва упражнения! Не, ти трябва да правиш ред упражнения, да разшириш носа си.

~~Х~~ Вън лицето трябва да има симетричност, то значи, между челото, носа и брадата на човека трябва да има извървено съотношение. ~~Х~~ А тази цел трябва да не върват челото си, да видите, колко е широко. Широчината на челото се мери само до ръбовете, до следритъ очи. ~~Х~~ Тези ръбове определят границата на челото. После измерете и устните си, да видите, колко са голъби; измерете и скулите на лицето си, да знаете всички мерки на лицето си. Човек трябва да има на разположение тия данни, да се познава.

~~Х~~ Казвам: нека учението бъде като едно приятно занимание за вас. Вие дохождате до положението и казвате: това е дитинска работа. Ние трябва да се молим. - За да се молим, вие най-първо трябва да направите вън себе си всички свои дефекти, да изхвърлите от ума си всички отрицателни мисли, от сърцето си - всички отрицателни чувства, да се обличеш чисто и така да се явиш пред Господа. ~~Х~~ Като те види, Господ ще каже: я да видя, какво е ухото ти? Погледне ухото ти, вижда, че е малко издънено. Казва си: дъ ми е ходило това дѣте? После погледне носа, и той отърпеланъ. Погледне устата ти, очите ти, брадата ти, навсякъде има по някакъв малък дефект. Тогава Господ навиква единъ отъ главните инспектори и казва: вижте, какво трябва да се направи съ това дѣте, за да се поправи. ~~Х~~ Целият Богъ види, че носътъ, напримеръ, не е такъв, какъвто трябва, той го предава на единъ отъ видните зидари да го поправи. ~~Х~~ Какво разбирате подъ думата зидари? Богъ ще ви изпрати някаква болка на устата, за да я оправя. После ще изпрати някаква болка на ушите, за да ги оправя. И с такъв начинъ ще оправя всички криви линии на вашето тѣло, но вие трябва да не се мѣсите въ Неговата работа. ~~Х~~ Ако вие не развалите работата, която природата върши, тя би оформила линиите ви по-лесно, отколкото днесъ става. ~~Х~~ Ако това не стане въ една година, поне въ десетъ години ще може да се оправя. ~~Х~~ Сега азъ виждамъ, че въ ушите ви се ставали някои промени, но още нямате работи. За тази целъ, вие трябва да изучавате оккултните науки, като спомогателни средства. ~~Х~~ Понякога дитиратъ думите на Войня-Ра, който казва, че повече от три души не могат да

се събират на събранията. Огата Бонк-Ра е показвал твоя мисъл, той се е оскобявал на една Божествена идея, а именно: въ Божествения свят, по естествени закони и принципи, трябва да се събират само по трима души, т.е. трябва да добрат гласа, да добавят естествено и човешко, или съ други думи казано: трябва да даде човешкия мисъл, човешкото чувство човешката воля, да се съберат на едно място. Тези са главните сили въ Божествения свят и като се съберат на едно място, те извършват това, което е необходимо. Тези са главните фактори. Ние виждаме на човешкото лице четири фактора: носът, устата, очите и ушите. Освен тях има още два съществени, а именно: челото и брадата. Значи, всъщност са шест, но за всеки даден случай само трима от тях, взимат участие, при разрешението на даден въпрос. Например, при един случай взимат участие: устата, носът и очите; при друг случай взимат участие: ушите, носът и брадата. Така те се редуват и извършват своята работа. Та когато кажем, че са три души, те разрешават въпросите, това показва че ние сме въ разумния свят и акаквото решат тези трима души, цялото събрание трябва да вземе участие, т.е. трябва да възприеме тяхната мисъл, понеже тя е права, тя е естествена. Тези трима души, са представители на цялото общество, но понякога това общество трябва да гласува. Н-кога само трима души могат да свършат една работа. Понеже въ човека има интуиция, често му казват-ва да реши един въпрос, ти трябва да да се вглубиш въ волята интуиция. Д-же се вглубиш? Ти можеш да се вглубиш въ своя ум, но когато нищата стават само по ума, те не са върни. Ти можеш да мислиш много, но съ мисълта само нищо не можеш да направиш. Ти може да си много наблюдателен, много активен като видиш един човек да го познаеш, но ако не чувствуваш правилно, ти нищо не можеш да направиш. Тъй щото при интуицията ти най-първо да помислиш, после да почувствуваш и ако въ слънчевия възел долу, под чужичката изпиташ едно приятно чувство, ти си на прав път. При слънчевото сплитане е била старата столица на човешката дума. Новата столица е главата, там се образува новото жилище на душата. И ако въ слънчевия възел чувствуваш нещо приятно, това чувство е сто на сто върно, въ него почти няма изключения. И наистина, когато един човек говори по интуиция, той говори всекога право. Той нищо не знае, не е учен човек външно, но каквото каже! право го разрешава. Интуицията за всеки даден случай произтича от едно огнище, въ което се събират множество разумни същества, които осведомяват човека, какво трябва да прави. Те казват:

существа, които осъществяват човъка, какво трябва да прави. Тъй му казват: едн-кой си човъкъ не разрешава задачата си досрѣ, той върни въ кривъ нѣтъ, иди да му помогнешъ. Тъй до ти даватъ направление и начинъ, какъ да постъпишъ съ него. Интуицията не произтича отъ самия човъкъ, тя е Божес- ствено чувство, защото интуиция има и въ саниѣ животни. Азъ съмъ про- вѣрявалъ много пъти и съмъ видѣлъ, че животните иматъ често много върни схващания, но не прѣдчувствия. Въ прѣдчувствията има страхъ, а въ инту- ицията нѣма страхъ. Човѣкъ може да схваща нѣщата правилно, интуитив- но, докато оцѣне се е изплашилъ. Човъкъ се изплаши, той вече може само да наблюдава, но не и да схваща правилно. Интуицията подразбира онзи сво- боденъ моментъ, когато човъкъ схваща нѣщата, както си. Това, което ти си схваналъ, то е върно. Относително нѣщата въ природата могатъ да бъдатъ върни. Сега вече трябва да правите опити, да прилагате, Средните „на- примѣръ, единъ човъкъ, който не ви е приятенъ, вече трябва да съѣдите, какви чувства се будятъ у васъ. Съѣждате единъ човъкъ приятенъ, пакъ наоб- дайте, изучавайте се. Причинитѣ на неприятнитѣ чувства, които изпитвате, се дължатъ на единъ законъ, който азъ го наричамъ законъ на разногласие. Съберете двана души, които се обичатъ, които умиратъ единъ за другъ, ту- рете ги да живѣятъ заедно и вижте, какви ще бъдатъ тѣхнитѣ отношения слѣдъ слѣдъ десетина години. У тѣхъ ще настѣне непрѣменно едно охлаждане въ чувствата. И тѣ сами нѣма да знаятъ, коя е причината на това охлаждане. Тѣзи хора не искатъ вече да се видятъ. Защо? Отъ тѣхъ излизатъ из- вѣстни сили, които не могатъ да влизатъ въ съединение, отъ тѣзи сили остава голѣмъ излишѣкъ, който не може да влезе въ работа, не може да извърши нѣкакво съединение. Въ единия се образува единъ запасъ отъ положителна и въ другия се образува единъ запасъ отъ положителна енергия понеже тѣзи сили не могатъ да се пласиратъ, да се впрегнатъ на работа, между тѣзи хора става отблъскване. Този законъ на физическото поле азъ го наричамъ законъ на освобождение. Когато нѣкой човъкъ се влюби нѣкъдѣ, той сварабва, нищо не вижда около себе си и казва: като този човъкъ другъ не съмъ видѣлъ. Не, вече сте се заробили. Та да ви освободи природата, тя съдѣйствува за образуване на положителни енергии между влюбенитѣ, и по този начинъ да стане едно естествено отблъскване. Само по този начинъ влю- бенитѣ ще видятъ, че се е заробили. Истината, тѣ влизатъ въ друга кай- ностъ, въ областта на положителнитѣ и отрицателнитѣ енергии, но тѣ, тѣзи сили си въ състояние да освободятъ човъка отъ нѣкои негови за- блуждения. Тѣзи състояния са неизбежни, на физическия свѣтъ всѣки чо-

Вѣкъ ще мине прѣзъ тѣхъ. ^Σ ѣкой казва: азъ не мога да го обичамъ повече. Не, че не го обичашъ, но силитъ между васъ дѣйствувать отолъсквателно. Една богата фамилия иматъ една красива мона, която търси богати, подходеци за нея момци. По едно вѣрме единъ младъ, но бѣденъ момък се влюбва въ нея, но тя казва: за този момъкъ азъ не давамъ петъ пари даже Той не е за нашия домъ. Тогава азъ имъ пошепвамъ на ухото, че този момъкъ е богатъ, има два милиона злато въ банката. - Тѣй ли? - Да, той е богатъ. По този начинъ азъ внасямъ една сила, противоположна на тази, която е била причина да го отолъснатъ. ^Δ Започватъ вече да негата да го срецнатъ още веднѣжъ (канятъ го у дома си. Казвамъ: достатъчно е нѣкой да каже една добра дума за васъ, за да измѣни мнѣнието на хората за васъ. ^Β Не често правите пакости едни на други, като говорите невѣрни работи за себе си, или за кого и да е. Говорете, каквото искате, и всичко, което говорите, трѣбва да бѣде вѣрно. ^Π Пазете това правило: никога не говорете нѣща невѣрни, които вие не сте проверили. Не кажете, че прѣдполагате. Оставете тѣзи нѣща. Говорете само вѣрни работи. Или ще кажете, че еди-кой си физиономистъ се произнесълъ, че носътъ на еди-кой се е такъвъ или онакъвъ. ^Κ Какъвъ е носътъ му? - или завъртѣнъ нагорѣ. - Да, но азъ познавамъ този човѣкъ, той е много добъръ, тихъ и спокоенъ. ^Τ Тѣй щото, какъ е завитъ този носъ, това не е важно, азъ познавамъ човѣка, като добъръ човѣкъ. ^Υ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β ^Γ ^Δ ^Ε ^Ζ ^Η ^Θ ^Ι ^Κ ^Λ ^Μ ^Ν ^Ξ ^Ο ^Π ^Ρ ^Σ ^Τ ^Υ ^Φ ^Χ ^Ψ ^Ω ^Α ^Β

нищо, което не е тръвало, ти няма какво да я наказваш, но я хвани за опашката и я изнеси навън. Тогава тя ще почне да мисли. Който не разбира това, ще каже: колко е жестоко! Но-добър ли щеше да бъде да я ритамъ?

Това знание трябва да дойде. Азъ не съм за онова повърхностно знание, но за онова знание, което е въ състояние да изтъкува всички опънени сили, които съществуватъ въ природата. Азъ искамъ да ви поставя въ връзка съ онзи святъ, дѣто се създаватъ очитѣ, дѣто очитѣ работятъ. А мене ушитѣ, очитѣ, носа, устата не с нищо неразмуно, тѣ с свѣтове, фирми, съ които искамъ да се свържете, да видите, какъ функциониратъ тѣ. Това с четири рождествени свѣта. Ако можете да се запознаете поне съ единъ отъ тѣзи четири свѣта, вашата работа е уредена.

Та единъ денъ по радио ще можете да се разговаряте съ тѣхъ. Сега азъ не искамъ да ви разкривамъ някои тайни, защото, понеже не сте готови, тѣ ще станатъ за васъ като фокуси. Азъ взимамъ слушалката си и слушамъ. Само това, но вие можете да си въздѣйствувате, като влизате въ връзка съ тѣзи свѣтове. Априлѣръ, вие сте умствено неразположенъ. Какво трябва да направите? Турете дѣсниа прѣстъ на ухото си, концентрирайте мисълта си за една-две минути, и ще видите, че у васъ ще настане едно разведряване, една обикна. Всѣки застой на силитѣ у васъ се дължи на неправилното кръвообръщение, вследствие на което става свиване на мозъчинитѣ нишки и тогава и мисълта не се повършва правилно. Следователно, вие трябва да имате свещено понятие за вашето ухо, като свещено мѣсто, съ което ти можешъ да се разговаряш и да възприемашъ.

И казвашъ: Господи, обзри ухото си къмъ мене, дай внимание на гласа ми! Значи, ти апелирашъ къмъ Божи гласъ и когато Господъ ще ти говори, ти туряшъ ухото си и казвашъ: Господи, ще те слушамъ. Ако си глухъ, какъ ще може господъ да те слуша и Ти да Го слушашъ? Както ти слушашъ Господа, така и Той ще те слуша. Ако ти не слушашъ Господа, и Той няма да те слуша. Домъ Господъ те слуша, Той се вслушва въ страданието ти. Той така се вслушва и въ страданието на всѣки едного. Всѣки трябва да се вслушва въ страданието си, да му покаже въ утѣ, по който Той може да се изправи. Свѣтава си обикъ. Като нѣкой може да каже, че трябва да станемъ добри. Има единъ начинъ, по който човекъ може да бъде добър.

Обаче, по естество ние не можемъ да бъдемъ добри. Човекъ по естество не може да бъде добъръ. Защо? Защото доброто въ свѣта е Богъ. Само Богъ е добъръ. Това трябва да го знаете. Мислете, че въ свѣта само Богъ е добъръ, Той е истиненъ, Той е свършенъ, а вие сте само проява на

е добър. Той е истинен, свършен, а ~~вие~~ вие сте само проява на Бога. Ако почнете да искате, че вие сте добри, че родите злото без да искате. За да живеете добър, ти трябва да си дал нещо. Ако искаш нещо, кой да те обича, той не може да те обича, без да си му дал нещо, как можеш да ~~вие~~ вие една нива, ако нещо не си сълз на нея и ако не си я разорал? ~~Т~~то е чужд труд. И Христос казва: дъто съм копал и ора. Вие влязохте в неговия труд. Христос има нещо, върху което се е изказал. Не казвате: ами в чия труд кой ще влезе? Други ще влязат в нашия труд.

Та казвам: сега вие ще изучавате, да видите, дъ си вашите недостатъци или по-право казано ще изучавате да видите, дъ е вашият капитал, или дъ и как можете да поставите нещо ново. Заприемъ, вие седите, и не знаете, какво да правите. Не, вие трябва да се заемете понекога да рисувате или да пишете, или да съставяте нещо. Мнозина си научени да обикват от другите. Заприемъ, вие трябва да дойдете до положение сами да си вършите, каквото ви е нужно. Искате да ви се изчистят общата-самни си гримасите. Както си: аз имам един господар в себе си, на когото трябва да почистя общата. Ако не съзнавате, че имате един господар в себе си, вие не сте още на това място, на което трябва да бъдете. Не мислите, че сте господари на положението си. Не, вие имате господар, който често ви мачка фасона. Както ви мачкат фасоните, че знаете, че сте един главен слуга. И тогава ще си кажеш: много добър стана, че ми се смачка фасона. Чакай да запита господаря си, какво иска от мене. Той ще се усмихне, че ти каже нещо. Един млад момък често ходил в едно семейство, дъто госпожата там му казвала: синко, гледай да станеш по-сладък. Той един ден отишъл при един свой познат и го запита: какво значи това, да станеш по-сладък? Този му отговорил: ти трябва всеки ден да носиш нещо. Тъй ли, било? Аз пък се обличам хубаво, но не зная, какво иска да даже госпожата. От тогава той почнал всеки ден да носи нещо. Госпожата му казала: сега ти стана много сладък.

Сега и на вас казвам: вие трябва да станете по-сладки, да носите нещо, да допринесете нещо за света. Вие казвате: какво мога да направя аз? Как да не можете? Ако вие сами можете да направите нещо скандал, да скарате едно общество или да скарате цял народ, за да не можете да направите нещо добро. Вие можете в такъв случай да образувате и цяло общество, цял народ. Каквото можеш да разрушиш, това трябва и да направиш. Ако си майстор за едното, трябва да си майстор и за другото. Не кавай, че нещо не можеш да направиш.

е, много работи можете да направите. Ето, тук има единъ отъ братята, които казваме единъ денъ: Учителю, не мога да издържа да стоя въ класъ толкова време, лошо ще ми стане, не съмъ добъръ. — Направи опитъ. Дойде той единъ път, дойде втори път, и можа да издържи, безъ да му стане нѣщо. Човѣкъ трѣбва да преодолева въ него има събрали много отрицателни сили, които той трѣбва да разпрѣдѣли, да не се намира подъ тѣхното влияние. . Мнозина Мпаниа наричатъ тѣх сили дявола въ човѣка, но азъ не го наричамъ така. Вие не знаете естество то на дявола, не трѣбва да го обвинявате, защото и той самъ не приема никакво обвинение. . Понѣкога той обича да тури всичката вина върху гърба на другитѣ, но като го питатъ, той ли е виновенъ, той отказва. Въ хората изобщо има едно прѣдрасположение, когато другитѣ хора грѣшатъ, ние виждаме тѣхнитѣ погрѣшки и сме готови да ги осѣдимъ, а когато ние грѣшимъ, тогава отричаме тази погрѣшка, като наша, а въ сѣдницѣ тя е наша погрѣшка. Сръцате единъ човѣкъ и казвате: този човѣкъ ми е неприятенъ. Защо ми е неприятенъ? Азъ знамъ, зашто ти е неприятенъ. Защото нищо не ти дава. Ако този човѣкъ носи една торба съ злато, той веднага ще ти стане приятенъ. Питамъ: ако този човѣкъ е приятенъ на Бога, зашто да не е приятенъ и на тебе? Виждамъ една мравя пълзи по земята. Азъ се интересувамъ отъ тази мравя, защото и другъ се интересува отъ нея. Като гледамъ дърветата, азъ се интересувамъ отъ тѣх по сѣдитѣ съображения. При това виждамъ, каква интелигентностъ, каква признателностъ иматъ тѣ. Азъ съмъ забѣлявалъ интелигентността и благодарността на дърветата. Направете една малка услуга на нѣкое дърво, и вие ще видите, съ каква благодарностъ то ще ви отговори. . Единъ нашъ братъ ми разправяше своята опитностъ: сега единъ денъ при една ябълка и я наглеждамъ. Искахъ да влѣзва съ нея въ връзка, да видя, какво ще ми каже; — охигафъ я: какво искашъ да ти помогна? Въ какво мога да ти бъда полезенъ? Види Вгледнѣхъ се въ себе си и слѣдъ малко, въ ума ми като че вѣе да се сформира една мисль, която идеше отъ ябълката: моля ти се, биди така добъръ, вижъ, какво желѣдо се е увило около корена ми, и не ми позволи да се развивамъ добъръ, прѣчи ми нѣщо. Азъ се наведохъ долу, при корена и, наистина, виждамъ, че около корена и се увиля единъ жиленъ телъ. Отвихъ тера и освободихъ коренитѣ на тази ябълка. Като я освободихъ, тя ми благодари. — Кажете, че това е едно съвпадение. Да, може да се случи едно съвпадение, второ, трето, четвърто и т.н. Тия съвпадения вече ставатъ не случайности, а съ факти, въ които се проявява разумността въ природата. Съвпадение ли е, че носътъ е правъ

или кривъ, !късъ или дълъгъ? Но, нищо въ разумната природа не може да се нарече съвпадение. ^Казавто и да е носътъ ви, той ви държи въ връзка съ миналите поколения, които са живели прѣди васъ. Вие трѣбва да ги държите отговорни. Каквото са направили тѣ, тѣ ще трѣбва да си го исправятъ, и каквото сте направили или внесли вие, вие ще си го исправите. ^Богато и да е, единъ денъ вие все ще трѣбва да исправите вашия носъ, да му придадете правилна форма. ^Казавате: има въ другия свѣтъ ще имаме ли носове? И тамъ ще имате носове, но, като духове, носовѣтъ ви ще иматъ съвсѣмъ другъ характеръ. Ако на физическия свѣтъ знаете, какъ да направите носа си, и въ духовния свѣтъ ще трѣбва да знаете, какъ да го исправите.

И тѣй, ще гледате да работите правилно въ тия четири свѣта: въ свѣтъ на принципитѣ, на законитѣ, на силитѣ и на формитѣ. Понеже сега сте въ свѣта на формитѣ, трѣбва да работите въ този свѣтъ. Ще гледате да изработите едно често ухо, единъ честенъ носъ, една честна уста и едно честно чело. Слѣдъ това можемъ да ви дадемъ няколко контрастни образа, за да изпикватъ добръ противорѣчиата, и да се учите отъ тѣхъ.

Тайна молитва. 74.30 м.